

gjælder om Forslaget under Nr. 5. Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det vilde være mindre ønskelig, naar disse enkelte Menighedsmedlemmer, som boede i forskjellige Menigheder i Landet, hver især kunde faae Lov til at benytte deres Sognekirke til deres kirkelige Handlinger; men dette er ikke Andet, end hvad der nu finder Sted for dem, der have løst Sognebaand, idet Enhver især, der har gjort dette, har Ret til at benytte Sognekirken, naar den Præst, til hvem han har løst det, vil indstaae sig der. Den Bemærkning, den ærede Ordfører gjorde herom, rammer altsaa ogsaa den nu bestaaende Tilstand. Der er kun en af de Bemærkninger, som den ærede Ordfører gjorde med Hensyn til disse Forslag, som jeg finder begrundet, det er den, at der kunde behøves nogen Lempelse i § 2 af det foreliggende Lovforslag, forsaavidt vore Forslag under Nr. 1 og 5 blive vedtagne. Det er ganske rigtigt, at dette er overseet, men det kan ikke forhindre, at Forslagene vedtages. Vi vide jo Alle, at dersom Loven ikke kommer ud denne Gang, vil den ofte nok i Fremtiden komme til at ligge for og undergaae forskjellige Behandlinger, hvor altsaa dette Punkt ogsaa kan komme under Overveielse. Der er indvendt særligt mod Forslaget under Nr. 5, at det synes at anerkjende Anordningen af 2den October 1862. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg har været En af dem, der have søgt at faae vedtaget en Lov, som gav den Frihed, der tilstodes ved Anordningen af 1862, og jeg har gjort gjældende, at det ikke var tilfredsstillende, at en saadan Bestemmelse var givet ved Anordning. At navnlig Bestemmelser, der indeholde Pengespørgsmaal, ikke kunne gives ved Anordning, er ogsaa en Anstuelse, jeg har vedkjendt mig, og i det Hele taget har jeg udtalt mig for, at vi maatte faae en Lov, fordi en kongelig Anordning kan tages tilbage af den samme Myndighed, der har givet den.

Men hvorledes man end betragter Spørgsmaalet om denne Anordning af 2den October 1862, er jo dog saa Meget givet, at den nu respecteres her i Landet. Rigsdagen har ikke gjort noget som helst Skridt til paa grundlovmæssig Maade at faae denne Anordning indkæstet; Rigsdagen har ladet den bestaae uan-

stastet, og den respecteres baade af Geistligheden og af Kirkeierne omkring i Landet samt af de Menighedsmedlemmer, der have løst Sognebaand. De Herrer ville see, at Endringsforslaget ikke gaaer ud paa at stadfæste denne Anordning eller at slaae den fast, men kun siger, at den samme Ret, som denne Anordning giver andre Medlemmer af Folketirken, foreslaaes udtrykkelig udtalt i Loven som givet den, der løser Sognebaand ifølge den nye Lov. Skulde Anordningen af 2den October 1862 ved fremtidige Skridt fra Rigsdagens Side blive stukket tilside, hvilket jeg betvivler vil stee, er det givet, at den Ret ogsaa vil falde bort, som er støttet til denne Anordning, men saalænge man ikke har sat en Lov istedetfor Anordningen af 2den October 1862, troer jeg, at det er fuldstændig rigtigt, naar man her giver denne Deel af Menighedens Medlemmer den Ret, der er foreslaaet, ligeoverfor andre Medlemmer, der have faaet denne Ret ifølge Anordningen af 2den October 1862. Jeg kan ikke see, at der er nogen som helst Modsigelse heri; thi, som sagt, Anordningen er respecteret baade af Rigsdagen og af alle Vedkommende omkring i Landet, hvor Forholdene have ført til, at den er bleven benyttet. — Jeg skal nu slutte med at udtale, at naar jeg før, da jeg havde Ordet, erklærede at ville, hvis Forslaget under Nr. 2 blev vedtaget, tage de omhandlede Forslag tilbage, medens jeg vilde holde dem fast, hvis dette Forslag blev forkastet, hvad enten Nr. 4 maatte blive vedtaget eller forkastet — thi jeg anseer det for at have den samme Virkning med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Udkommen —, maa jeg gjøre opmærksom paa, at der er den Vanskelighed ved at udføre, hvad jeg udtalte, Noget, jeg ikke havde tænkt paa, at man under Afstemningen ikke kan tage Forslag tilbage, og før Afstemningen kan jeg ikke tage dem tilbage, da jeg ikke veed, om Forslaget under Nr. 2 bliver vedtaget. Der er altsaa ingen anden Udvei for mig og for dem, der dele min Betragtning, end at vi, da Forslaget under Nr. 2 kommer til Afstemning før Forslagene under Nr. 1, 3 og 5, forsaavidt det førstnævnte Forslag vedtages, da alle ere enige om at stemme mod Forslagene under Nr. 1 og Nr. 5. Dette